

عنوان مقاله:

ارائه راهکارهای باز طراحی معماری داخلی سرای سالمندان مبتنی بر معیارهای امنیت روانی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی عمران ، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

نوشین زاهدی وش - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری داخلی دانشگاه علم و فرهنگ،

سعید حقیر - دانشیار دانشکده معماری دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

بخش بزرگی از جمعیت هر جامعه را سالخوردگان تشکیل می دهند که با گذشت زمان سهم آنها در ترکیب جمعیت بیشتر نیز می شود. افزایش جمعیت سالمند از یک سو و صنعتی شدن جوامع و به تبع آن به فراموشی سپردن سالمندان و عدم توجه به خواسته ها و نیازهای آنان موجب سرخوردگی و انزوای این افراد شده، از سوی دیگر باعث شده تا مسئله اسکان سالمندان به مقوله ای حاد تبدیل شود. سالمندان از جمله گروه های خاص اجتماعی هستند که به دلیل ویژگی- های جسمی و سنی خود، انتظارات ویژه ای از فضای پیرامون طلب می کنند. در ایران بدون توجه به شرایط روحی سالمندان، آنان در فضاهای کسل کننده نگهداری و مراقبت می شوند. نبود تجربه کافی در زمینه ی طراحی فضاهای مناسب سالمندان موجب شده تا سرای سالمندان به واژه های با معنایی بی اعتبار و خوفناک بدل شده که از دیدگاه اجتماعی نیز وجهه مناسبی نداشته باشد. با این پیشزمینه، پرسش اصلی پژوهش که معیارهای طراحی داخلی در راستای تأمین امنیت روانی سالمندان کدام است شکل گرفت. نوع پژوهش حاضر به لحاظ هدف، کاربردی است و به لحاظ روش انجام پژوهش، توصیفی - تحلیلی می باشد. این پژوهش از جنبه توصیفی شامل روش های مطالعه اسنادی و بررسی متون و محتوای مطالب و نیز روش های میدانی، نظیر مصاحبه و مشاهده انجام می شود. جنبه تحلیلی نیز شامل مطالعه میدانی و مشاهده برخی از سرای سالمندان در داخل کشور و بررسی اطلاعات نمونه های خارجی و تطابق با اطلاعات جمع آوری شده از مطالعه کتابخانه ای می باشد. به نظر میرسد شناخت ویژگی های جسمانی و روانی و درک نیازهای مختلف سالمندان و تلاش در جهت پاسخگویی به این نیازها و احترام به ترجیحات آنها در طراحی و بهسازی فضاهایی مخصوص آنان، می تواند در زندگی خوب سالمندی و بهبود کیفیت و امید به زندگی آنها موثر باشد.

کلمات کلیدی:

سرای سالمندان، طراحی داخلی، سالمند، امنیت روانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/973318>

